

CEPANI NEWSLETTER 68

BELGIAN CENTRE FOR ARBITRATION AND MEDIATION • NPO

RESPONSIBLE EDITOR : MICHEL FLAMÉE

OCTOBER 2012

Agenda

7 November 2012

12:30-14:30

Lunch debate with Mrs. Ulrike Gantenberg on the topic of "Arbitration made in Germany" (the presentation will be held in English)

20 November 2012

17:00

Huldezitting ter ere van Prof. Guy Keutgen – Séance d'hommage en l'honneur du Prof. Guy Keutgen

12 December 2012

13:30-17:30

Colloquium ter ere van "het tienjarig bestaan van het reglement ter beslechting van de geschillen inzake .be domeinnamen" Colloque à l'occasion des "10 ans d'existence du règlement pour la résolution des litiges concernant des noms de domaine.be" (the presentations will be in Dutch and French)

23 January 2012

13:30-17:30

Colloquium "Magistraat en arbitrage" Colloque "Magistrat et arbitrage"

Comité de rédaction / Redactiecomité

G. Keutgen, V. Foncke

P. Callens, O. Caprasse, G. Coppens, M. Dal, L. Demeyere, C. Price, H. Verbist, C. Verbruggen, P. Wautelet

The CEPANI Newsletter always appreciates receiving interesting case law and legal doctrine concerning arbitration and alternative dispute resolution. Any relevant articles, awards, events and other announcements can be sent to newsletter@cepina-cepani.be. CEPANI may publish and/or edit contributions at its discretion.

News

P.2 In memoriam Pieter Sanders (21 September 1912 – 27 September 2012)

Belgium

P.2 Ping An of China initiates an ICSID investment arbitration against Belgium

P.3 CEPANI welcomes Mrs. Ulrike Gantenberg as guest speaker for the lunch debate on "Arbitration made in Germany"

International

P.4 New ICC Note on the Appointment, Duties and Remuneration of Administrative Secretaries (by Caroline Verbruggen)

P.5 New Saudi Arbitration Law

Articles

P.6 Interview with Prof. Herman Verbist, member of the Scientific Committee of the Center for Arbitration in the field of Sexual Abuse

Legislation, Doctrine & Jurisprudence

P.13 Summary of the judgment of the Ghent Court of Appeal of 26 March 2012 (transfer of a .be domain name – reimbursement of costs of Cepani proceedings on the basis of Article 1382 Belgian Civil Code) (by Yves Van Couter and Stéphanie De Smedt)

P.15 References

Varia

P.16 Pepperdine University announces its LL.M. in Dispute Resolution Formatted for European Lawyers and Judges with a 10.000 USD tuition-remission scholarship to a limited number of lawyers and judges

P.16 Upcoming ICC YAF activities (October 2012)

P.16 The Fifth Swiss Arbitration Academy Course 2012-2013

P.17 VIAC Germany Road Show (12-16 November 2012) and the VIAC Kiev Arbitration Days (15-16 November 2012)

P.17 ICC Advanced PIDA training on International Commercial Arbitration (3-6 December 2012, Paris)

News

In memoriam Pieter Sanders 21 September 1912 – 27 September 2012

On 27 September 2012, Pieter Sanders – founding father of the 1958 New York Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards – deceased in the Netherlands.

Mr. Sanders was a pioneer and prominent arbitration practitioner. He was, amongst others, president of the Dutch arbitration

Pieter Sanders

Mr. Sander's decease comes soon after his 100th birthday on 21 September 2012, at the occasion of which the Dutch "Tijdschrift voor Arbitrage" had devoted a special edition to him. At that occasion he was also handed over a Liber Amicorum with a collection of personal letters his friends addressed to him.

The decease of Mr. Sanders means a great loss to the world

institution (NAI) and the International Council for Commercial Arbitration (ICCA). As such he was also the founder of the ICCA Year book.

of international arbitration. The CEPANI Newsletter offers its sincere condolences to his family and friends.

BELGIUM

Ping An of China initiates an ICSID investment arbitration against Belgium

Ping An, China's second biggest insurer, has initiated an international investment arbitration against Belgium in an attempt to recoup losses from its investment in Fortis (now Ageas) in which it took a 4,8% stake in 2007.

Ping An has been trying to negotiate a settlement with the Belgian government over the past years but Belgium has consistently rejected all claims for reimbursement of Ping An's losses. Consequently, Ping An has now decided to file a formal arbitration claim against Belgium with the International Centre for

Settlement of Investment Disputes (“ICSID”), an arbitration institution under the World Bank.

Ping An would be founding its claims on a bilateral investment treaty between China and Belgium that was originally executed to protect Belgian investors in China from possible nationalization, but that is now being pointed at Belgium to claim damages

for Ping An. It is the first time that Belgium is the defendant in an investment arbitration.

Details of Ping An’s arbitration request are not yet public, but the CEPANI Newsletter is committed to keeping its readers updated on any further developments in this arbitration.

CEPANI welcomes Mrs. Ulrike Gantenberg as guest speaker for the lunch debate on “Arbitration made in Germany”

On 7 November 2012, CEPANI has the honor of welcoming Mrs. Ulrike Gantenberg for a short presentation, followed by a debate, on the topic of “Arbitration Made in Germany”.

Ulrike Gantenberg

Mrs. Gantenberg is managing partner of the leading German law firm Heuking Kühn Lüer Wojtek. She has acted both as counsel and arbitrator (sole arbitrator, co-

arbitrator and president) in various international arbitration proceedings (DIS, ICC, LCIA, ad hoc, ...), notably in the field of post M&A, commercial and construction disputes. She is also a frequent speaker on issues of

international arbitration and private international law at various international events and conferences (IBA, DIS, ICCA, ...).

The presentation will be given in English but Mrs. Gantenberg is perfectly trilingual (German, English, French) and will be happy to take questions in any of those languages. Mrs. Gantenberg’s full resume can be consulted by following this link: <http://www.heuking.de/en/anwaelte/profil/gantenberg.html>

The registration form for the CEPANI lunch debate with Mrs. Ulrike Gantenberg on 7 November 2012 from 12:30 to 14:30 can be downloaded at:

<http://www.cepani.be/upload/files/col-7-11-12.pdf>.

INTERNATIONAL

New ICC Note on the Appointment, Duties and Remuneration of Administrative Secretaries

By **Caroline VERBRUGGEN**, *Lawyer DLA Piper Brussels*
Member of the Scientific Committee of CEPANI

On 1 August 2012 the ICC has issued a new Note on the Appointment, Duties and Remuneration of Administrative Secretaries, which replaces the first note it had issued on the subject of administrative secretaries in 1995.

Whereas the function of an arbitrator is *intuitu personae* and hence may not be performed by any other person, it is frequent in complex cases that an arbitral tribunal appoints an "administrative secretary", who is generally a young lawyer working with the president of the arbitral tribunal. The function of administrative secretary is not recognized or organized by the ICC Arbitration Rules themselves [Compared: the Swiss Rules contain an express reference to the administrative secretary, stating that the Tribunal may appoint same after consulting with the parties (Article 15(3) of the Swiss Rules of International Arbitration)]. Rather, the ICC has chosen, already in 1995, to address this subject by a mere "Note".

The revised Note of 1 August 2012 does not contain drastic changes compared to

the previous Note. The framework it organizes to cover the issue is however to some extent more rigid, which will not necessarily please arbitrators. The aim seems to be to offer more clarity and transparency for the users of arbitration, *i.e.* the parties themselves.

Caroline Verbruggen

Before appointing a secretary, the tribunal must inform and consult the parties, providing them with (i) the curriculum vitae of the candidate, (ii) a declaration of independence and impartiality of same, (iii) his/her undertaking to act in accordance with the Note and (iv) an undertaking of the Tribunal "*to ensure that this obligation of the part of the Administrative Secretary shall be met*". Also, the Tribunal must clearly inform the parties that they may object to the proposal, in which case the secretary shall not be appointed.

The tasks that may be assigned to the secretary are, as before, limited to organizational and administrative tasks. The new Note is however more detailed, giving example of such tasks; this

indirectly confirms that the secretary may attend deliberations, and may also prepare "written notes or memoranda". At the same time, it is clearly stated that "*Under no circumstances may the Arbitral Tribunal delegate decision-making functions to an Administrative Secretary*" and that "*Nor should the Arbitral Tribunal rely on the Administrative Secretary to perform any essential duties of an arbitrator*". It is further provided that the secretary may not act or be required to act so as to prevent or discourage direct communications among the arbitrators, between the Tribunal and the parties, or between the Tribunal and the Secretariat of the ICC Court.

Finally, the Note provides that the fees of the administrative secretary are to be paid by the Tribunal out of the funds

available for the remuneration of the arbitrators, such that these fees will not increase the costs of the arbitration. It further explicitly stipulates that the Tribunal and the parties may not enter into a direct arrangement to deal with the secretary's fees. On the other hand, reimbursement of expenses linked to the secretary's role at hearings and meetings may be claimed by the Tribunal, and hence may increase the costs of the arbitration.

The full text of the Note and more explanation by ICC can be found at:

<http://www.iccwbo.org/products-and-services/arbitration-and-adr/flash-news/introduction-of-revised-Note-on-the-Appointment,-Duties-and-Remuneration-of-Administrative-Secretaries/>

The New Saudi Arbitration Law

On 16 April 2012 a new Saudi arbitration law was issued by Royal Decree No. M/34 and subsequently approved by the Bureau of Experts at the Council of Ministers in the Kingdom of Saudi Arabia. The new arbitration law is inspired by the UNCITRAL Model Law and came into force 30 days after its publication in the Official Gazette on 8 June 2012. The new law constitutes a significant step forward in the development of arbitration in Saudi Arabia as it represents a more comprehensive and independent

approach to arbitration than has previously existed in the Kingdom (e.g., enhanced procedural powers for the arbitral tribunal, clearer enforcement of arbitration agreements and awards, ...). For a more detailed discussion on the new Saudi arbitration law, please consult : http://www.jonesday.com/new_saudi_arbitration_law/

Article

Interview with Prof. Herman Verbist, member of the Scientific Committee of the Center for Arbitration in the field of Sexual Abuse

Interview avec le Prof. Herman Verbist, membre du Comité scientifique du Centre d'arbitrage en matière d'abus sexuels

Interview met Prof. Herman Verbist, lid van het Wetenschappelijk Comité van het Centrum voor Arbitrage inzake Seksueel Misbruik

Herman Verbist

Hoewel de feitelijke context wellicht niemand is (kunnen) ontgaan, kan u kort de beweegredenen tot het oprichten van het Centrum voor Arbitrage inzake

Seksueel Misbruik toelichten? Waarom werd er voor arbitrage gekozen?

Begin 2000 hadden de autoriteiten van de katholieke Kerk van België een commissie opgericht om klachten wegens seksueel misbruik in een pastorale relatie te onderzoeken en te behandelen. De commissie werd voorgezeten door mevr. Godelieve Halsberghe, maar na enige tijd hebben de commissieleden hun ambt neergelegd, omdat de commissie volgens mevr. Halsberghe niet kon rekenen op de onverkorte medewerking van de kerkelijke overheden. Begin 2010 werd op initiatief van de Kerk een nieuwe commissie opgericht onder het voorzitterschap van Prof. Peter Adriaenssens (KU Leuven), die de

verzoening en erkenning van slachtoffers beoogde. Als gevolg van huiszoekingen in juni 2010 in het kader van "Operatie-Kelk", staakte de commissie haar activiteiten, maar niet zonder een tussentijds activiteitenverslag te hebben bekendgemaakt. Dit bevatte onder meer een statistische verwerking van het feitenrelaas van een 400-tal slachtoffers. De omvang en de ernst van de onthullingen gedaan in het "rapport Adriaenssens" waren van die aard dat zij de hele Belgische samenleving hebben geschokt. In die context besloot de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 28 oktober 2010 over te gaan tot de oprichting van een Bijzondere Commissie betreffende de behandeling van seksueel misbruik en feiten van pedofilie binnen een gezagsrelatie, inzonderheid binnen de Kerk. Deze Bijzondere Commissie van de Kamer had als opdracht te onderzoeken hoe het gerecht gedurende al die jaren deze feiten al dan niet had aangepakt. Tijdens verschillende hoorzittingen heeft de Bijzondere Commissie vertegenwoordigers van de slachtoffers en van de kerkelijke overheden, alsook psychiaters, kinderpsychiaters, criminologen en andere

experten aanhoord. De kerkelijke overheden hebben zich tijdens de hoorzittingen ertoe bereid getoond een "morele verantwoordelijkheid" te dragen en hebben de wens geuit dat de Bijzondere Commissie suggesties zou doen over de tegemoetkoming aan de slachtoffers en over financiële hulp aan de slachtoffers van verjaarde feiten. Op 31 maart 2011 maakte de Bijzondere Commissie haar eindverslag op (Doc. 53 0520/002). Daarin deed de Commissie in totaal 69 voorstellen en aanbevelingen. Het eerste voorstel bestond erin dat de kerkelijke overheden hun bereidheid tot schadeloosstelling concreet vorm zouden geven door mee te werken aan procedures toevertrouwd aan een arbitrage-organisatie, die voldoet aan artikelen 1676-1723 Ger.W. voor wat betreft de oprichting, samenstelling en werking ervan. Het verslag van de Bijzondere Commissie legde er de nadruk op dat de keuze voor een arbitrage-organisatie die zou kunnen worden belast met alle tot een te bepalen datum ingestelde vorderingen, het voordeel zou bieden een samenhangende rechtspraak te ontwikkelen en criteria te bepalen waarop de arbiters hun beslissingen baseren, alsook een snelle en discrete procedure te waarborgen (Doc. 53 0520/002, p. 399). Volgens het verslag zou een gelijkaardige arbitrage-organisatie ook kunnen dienen voor het beslechten van geschillen tussen slachtoffers en andere dan kerkelijke organisaties (Doc. 53 0520/002, p. 400). Het verslag van de Bijzondere Commissie werd op 7 april 2011 goedgekeurd (Doc. 53 0520/004).

Qui a été impliqué dans l'élaboration de ce projet? Est-ce que vous vous êtes basés sur ou inspirés par des textes particuliers lors de la rédaction du règlement du Centre d'arbitrage en matière d'abus sexuels?

La Commission de suivi relative au traitement d'abus sexuels et de faits de pédophilie dans une relation d'autorité, en particulier au sein de l'Eglise, à nommé le 4 mai 2011 deux experts ayant pour mission, tout d'abord, de soumettre à l'Eglise la question de savoir si elle entendait répondre favorablement à l'offre qui lui était faite dans le rapport de la Commission spéciale. Si la réponse de l'Eglise était favorable, les experts devraient ensuite interroger l'Eglise afin de savoir si elle acceptait, sur une base morale, d'offrir une forme de reconnaissance et de compensation financière afin de réparer les conséquences de faits prescrits. L'offre faite à l'Eglise ne concernait en effet que des faits qui ne pouvaient plus faire l'objet d'une procédure devant les cours et tribunaux. Enfin, les experts devaient examiner si l'Eglise acceptait de voir ces litiges traités par des organes d'arbitrage. Si la réponse des autorités de l'Eglise était positive, les experts désignés par la Commission de suivi devaient négocier avec les autorités de l'Eglise les modalités d'un arbitrage au sens du Code judiciaire. C'est avec Paul Martens, président honoraire de la Cour Constitutionnelle, que j'ai eu l'honneur d'assumer ces missions confiées par la Commission de suivi.

Dans un communiqué du 30 mai 2011, les évêques et supérieurs religieux, « conscients de leur responsabilité morale et de l'attente de la société à leur égard », se sont engagés à « assurer une reconnaissance des victimes et adopter des mesures réparatrices de leur souffrance ». Se disant « déterminés à rétablir les victimes dans leur dignité et à leur procurer des indemnités financières selon leurs besoins », ils ont accepté, suivant la proposition de la Commission spéciale, de « coopérer, avec les experts de la Commission de suivi, à la mise en place d'une forme pluridisciplinaire de procédure d'arbitrage, pour les faits prescrits, dont les cours et tribunaux ne peuvent plus connaître ». Ils ont, par ailleurs, manifesté leur souhait que les arbitres aient, en outre, la faculté d'orienter les parties vers une médiation.

Ensuite, la conférence épiscopale et les supérieurs majeurs des congrégations et ordres religieux ont désigné leurs experts afin de mettre en place une organisation arbitrale. Ces experts étaient: le professeur Manu Keirse, psychologue (KU Leuven), le professeur Sophie Stijns, juriste spécialisée en droit des obligations (KU Leuven), le professeur Etienne Montero, juriste spécialisé en droit des obligations (Facultés Universitaires Notre Dame

de la Paix de Namur) et maître Jean-Jacques Masquelin, avocat au barreau de Bruxelles.

Six mois de discussions intenses entre ces six personnes ont abouti à un règlement d'arbitrage, à un formulaire de requête pour les victimes et à une structure pour le traitement des faits prescrits d'abus sexuels. Les conclusions et propositions de ces six experts ont été adoptées le 14 décembre 2011 de commun accord par tous les participants, c.à.d. tant par la Commission spéciale que par la conférence épiscopale et les supérieurs majeurs des congrégations et ordres religieux.

Le règlement d'arbitrage et la structure qu'il crée ont été inspirés, d'une part, par des règlements d'arbitrage de centres bien connus comme le CEPANI en Belgique et la Cour internationale d'arbitrage de la CCI à Paris. Mais le règlement du Centre d'arbitrage en matière d'abus sexuels s'est aussi inspiré des expériences dans d'autres pays où des commissions chargées d'examiner les cas d'abus sexuels au sein de l'Eglise (comme la commission Lindenbergh aux Pays-Bas) avaient entre-temps établi des rapports.

Kan u in een aantal punten de grote principes en de bijzonderheden van het arbitragereglement toelichten?

Het arbitragereglement bepaalt het juridisch kader waarbinnen de arbiters uitspraak zullen doen over de aanvragen ingediend door slachtoffers van seksueel misbruik die minderjarig waren op het ogenblik van de feiten die werden gepleegd door een priester van een Belgisch bisdom of een lid van een religieuze congregatie of orde die in België is gevestigd.

De procedure heeft enerzijds tot voorwerp de erkenning van het aan de slachtoffers aangedane leed en hun herstel in hun waardigheid. Anderzijds heeft zij ook tot doel de eventuele toekenning te regelen van een vrijwillige, forfaitaire en subsidiaire financiële compensatie door de rechtspersoon die gemachtigd is om de bisschoppen en de religieuze oversten te vertegenwoordigen. De bisschoppen en religieuze oversten aanvaardden de toekenning van een financiële compensatie, zonder enige juridische verbintenis daartoe, voor feiten die verjaard zijn en niet meer door de gewone rechtbanken en hoven kunnen worden berecht, uiteraard binnen de duidelijk afgeleide grenzen bepaald in het arbitragereglement (cfr. Verslag van de Opvolgingscommissie van 8 maart 2012, Doc. 53 0520/005, p. 54 e.v.).

In overeenstemming met de wens van de Bijzondere Commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers wordt met het arbitragereglement een "Centrum voor Arbitrage inzake Seksueel Misbruik" opgericht, dat een tijdelijk karakter heeft en bovendien neutraal en onafhankelijk is van de kerkelijke overheden. Het Centrum heeft tot doel kennis te nemen van aanvragen die zijn ingediend uiterlijk tot 31 oktober 2012.

Het Centrum voor Arbitrage inzake Seksueel Misbruik is gehuisvest in de lokalen van de Koning Boudewijnstichting (Brederodestraat 21, te 1000 Brussel). Alhoewel het Centrum geen deel uitmaakt van de Koning Boudewijnstichting, heeft deze Stichting aanvaard dat het Centrum zijn zetel heeft en zijn zittingen houdt in haar lokalen, gezien het

vertrouwenscheppend kader en de centrale ligging van het gebouw in Brussel. Het Centrum beschikt over een eigen website waarop het arbitragereglement, de proceduredocumenten evenals de lijst van arbiters in het Nederlands, Frans en Duits kunnen worden geconsulteerd (<http://www.centrum-arbitrage-misbruik.be/> ; <http://www.centre-arbitrage-abus.be/>).

Het Arbitragereglement bevat in totaal 20 artikelen, onderverdeeld in drie hoofdstukken. De eerste drie artikelen zetten uiteen hoe het Centrum is georganiseerd. Artikelen 4 tot 8 betreffen het toepassingsgebied van het reglement en bepalen onder meer ook de regels van bewijsvoering (artikel 6) en de categorieën van financiële compensatie volgens de ernst van de feiten (artikel 7). Artikelen 9 tot 20 zetten tenslotte uiteen hoe de arbitrageprocedure zelf verloopt vanaf de indiening van de aanvraag tot en met de arbitrale uitspraak en de uitvoering daarvan.

De toegangspoort tot het Centrum wordt gevormd door de Permanente Arbitragekamer (artikel 2), die bestaat uit 7 leden aangesteld door het Wetenschappelijk Comité. Het wordt voorgezeten door de ere-voorzitter van CEPINA, Prof. Guy Keutgen. Naast hem maken ook de oud-voorzitter van het Grondwettelijk Hof, dhr. Alex Arts, en de oud-eerste voorzitter van het Hof van Beroep te Luik, dhr. Michel Joachim, als juristen deel uit van de Permanente Arbitragekamer. Er zijn ook twee psychiaters, een criminoloog en een psychologe, die zo een interdisciplinair orgaan vormen. Dit is zeer belangrijk voor het horen van het feitenrelaas van slachtoffers en het uitdrukken van erkenning van hun leed.

Het Wetenschappelijk Comité (artikel 3) bestaat uit 4 leden, waarvan er twee werden aangesteld door de Opvolgingscommissie seksueel misbruik in gezagsrelaties van de Kamer van Volksvertegenwoordigers (nl. Paul Martens en Herman Verbist) en twee door de kerkelijke autoriteiten (nl. Sophie Stijns en Etienne Montero). Het Wetenschappelijk Comité stelde de lijsten van mogelijke arbiters samen, na een oproep tot kandidaatstelling eind 2011. Krachtens het reglement is het Wetenschappelijk Comité ook belast met het interpreteren van het arbitragereglement wanneer het daartoe door de Permanente Arbitragekamer of door de arbiters wordt uitgenodigd. Jaarlijks stelt het Wetenschappelijk Comité een schriftelijk verslag op met eerbied voor de

vertrouwelijkheid van de behandelde dossiers.

De arbitrageprocedure is in beginsel gratis voor de aanvrager. Artikel 20 bepaalt immers dat de arbitragekosten van de arbiters zetelend in de scheidsgerechten, evenals de erelonen en kosten van de eventueel aangestelde deskundige, door de verweerder worden gedragen. In geval de vordering evenwel zou

steunen op moedwillig onjuiste of leugenachtige verklaringen van de aanvrager, mogen de arbiters hem of haar alle arbitragekosten of een deel daarvan doen dragen. Teneinde de onafhankelijkheid van de leden van de Permanente Arbitragekamer te waarborgen, worden de kosten van hun eventuele zitpenningen door de overheid gedragen.

De arbitrale uitspraak is definitief, zonder mogelijkheid tot hoger beroep, en bindt de partijen. De verweerder beschikt over een termijn van maximum drie maanden, te rekenen vanaf de kennisgeving van de uitspraak, om de betaling uit te voeren van het bedrag dat als financiële compensatie aan de aanvrager is toegekend (artikel 19).

Pouvez-vous préciser si et dans quelle mesure le règlement du Centre d'arbitrage en matière d'abus sexuels est différent des règlements classiques pour les arbitrages commerciaux auxquels les lecteurs sont habitués?

Le règlement d'arbitrage du Centre d'arbitrage en matière d'abus sexuels a été conçu, en ce qui concerne la procédure même, en s'inspirant largement des règlements d'autres centres d'arbitrage et notamment de ceux du CEPANI et de la CCI. Ainsi, le règlement d'arbitrage du Centre prévoit que les arbitres doivent signer une déclaration d'indépendance et d'impartialité (article 13.4) avant de pouvoir entamer leur mission et, en outre, qu'un acte de mission doit être établi et signé par les parties et les arbitres avant l'examen des questions quant au fond (article 14.1). Les arbitres peuvent être récusés en cas de doute sur leur indépendance et impartialité (article 13.5). A l'instar du

règlement d'arbitrage de la CCI, le règlement prévoit que les arbitres doivent soumettre leurs projets de sentence préalablement pour approbation à la Chambre d'arbitrage permanente (article 18).

Mais, il y a des différences importantes par rapport aux procédures d'arbitrages commerciales classiques.

Afin de faciliter l'accès à la procédure d'arbitrage, le Centre met à la disposition des victimes souhaitant introduire une requête d'arbitrage sur le site web un formulaire à remplir. Ce formulaire a été établi de telle façon que les victimes puissent le remplir et l'introduire elles-mêmes auprès du Centre.

Au regard de la spécificité et de la complexité des cas d'abus sexuels qui sont examinés, le règlement prévoit, comme je l'ai déjà dit, une composition pluridisciplinaire des collèges arbitraux et de la Chambre d'arbitrage permanente.

Dans le cadre de sa mission d'examiner la recevabilité de la requête et notamment la question de savoir si la procédure d'arbitrage peut être poursuivie, la Chambre d'arbitrage permanente peut demander au parquet si une information, une instruction ou une action sont en cours et si des actes interruptifs de prescription ont été posés (article 12.1). Aussi, la Chambre d'arbitrage permanente procède à un premier examen de la requête et, au besoin, peut prendre contact avec l'auteur présumé de l'abus sexuel, en comptant à cet effet sur l'entière collaboration du défendeur, à savoir la fondation "Dignity" qui a été formée par les évêques et les supérieurs des ordres et des

congrégations afin de participer aux procédures d'arbitrage (article 12.1).

Un autre aspect spécifique de la procédure est la faculté prévue pour la Chambre d'arbitrage permanente et pour les arbitres de tenter à tout moment de concilier les parties ou d'envisager avec elles la possibilité d'une médiation (article 8.4).

En effet, dès l'introduction de la requête et à tout moment de la procédure, les arbitres saisis – soit la Chambre d'arbitrage permanente, soit un collège arbitral – peuvent, à la demande des parties ou de leur propre initiative moyennant l'accord de ces dernières, tenter d'obtenir une conciliation en vue d'un règlement amiable. Si la conciliation aboutit à un accord entre les parties, il est consigné dans un procès-verbal, signé par les parties et les arbitres. Ce dernier a la même force exécutoire qu'une sentence arbitrale. Lorsque les parties manifestent le souhait que la Chambre d'arbitrage permanente ou un collège arbitral tente une conciliation, elles acceptent qu'en cas d'échec de cette procédure, les arbitres concernés ne puissent être récusés ultérieurement en raison de leur intervention en qualité de conciliateur, pour autant qu'ils ne se soient pas entretenus séparément avec les parties pendant la procédure de conciliation (article 8.2.1).

Aussi, dès l'introduction de la requête et à tout moment de la procédure, les parties peuvent faire appel à une médiation en vue de parvenir à un règlement amiable. A cet effet, elles doivent choisir, de commun accord, un médiateur agréé, qui ne peut être arbitre. Si la médiation aboutit à un accord entre les parties,

il est consigné dans un procès-verbal, signé par les parties et le médiateur. Le cas échéant, les parties peuvent demander à la Chambre d'arbitrage permanente ou au collège arbitral d'entériner leur accord par une sentence arbitrale (article 8.2.2).

Dans le cas où la Chambre d'arbitrage permanente ou un collège arbitral constate que la conciliation ou la médiation n'a pas permis de parvenir à un règlement amiable, la procédure se poursuit devant les arbitres saisis (article 8.2.3).

La Chambre d'arbitrage permanente peut elle-même tenter de concilier les parties. Ceci peut s'avérer dans la pratique souhaitable, de façon à éviter de devoir recourir à l'arbitrage proprement dit.

Enfin, le règlement du Centre contient quelques dispositions très particulières établies spécifiquement pour le traitement des cas d'abus sexuels. Elles concernent, d'une part, des dispositions relatives à l'administration de la preuve (article 6) et, d'autre part, des dispositions spécifiant les catégories de compensations financières selon la gravité des faits (article 7).

When will the Center for Arbitration in the field of Sexual Abuse have accomplished its tasks?

Victims of time-barred cases of sexual abuse and of pedophilia in a subordinated situation within the Catholic Church, should file their claims and requests with the Center for Arbitration in the field of Sexual Abuse by 31 October 2012 at the latest.

In case a victim has filed civil proceedings for the same facts and wishes to renounce those proceedings but is afraid that for procedural reasons the renunciation will not have terminated those civil proceedings before the deadline expires on 31 October 2012, it can file a request by way of a conservatory measure with the Center. The Permanent Arbitration Chamber of the Center will have the time until 31 July 2013 to decide whether or not the request can be further dealt with through arbitration (article 5.2.2).

Likewise, in case a victim is involved as a civil party in criminal proceedings before a state court and is afraid that the criminal court proceedings may finally be held time-barred by the criminal court, it can file a request by way of a conservatory measure before 31 October 2012 with the Center. The Permanent Arbitration Chamber of the Center will have the time until 31 July 2013 to decide whether or not the request can be further dealt with through arbitration (article 5.2.3).

Given the large number of requests thus far filed before the Center for Arbitration in the field of Sexual Abuse (about 350 claims have been submitted at the end of September 2012), it is difficult to anticipate by what time all of those claims will have been dealt with. In any event, the arbitration rules thus far seem to constitute a fair method to deal with this type of claims. The majority of the first proceedings that already have been examined appears to have been terminated with a settlement agreement by the Permanent Arbitration Chamber to the satisfaction of all parties involved.

Legislation, Doctrine & Jurisprudence

Samenvatting van het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 26 maart 2012

Door Yves VAN COUTER en Stéphanie DE SMEDT, *advocaten Loyens & Loeff (Brussel)*

Transfer of .be domain name – Reimbursement of costs of Cepani proceedings on the basis of Article 1382 Belgian Civil Code – Jurisdiction of ordinary courts – Proof of fault, damage and causal link.

Transfert d'un nom de domaine .be – Récupération des coûts de procédure Cepani en vertu de l'article 1382 Code Civil – Jurisdiction ordinaire – Preuve de faute, dommage et lien causal.

Overdracht van .be domeinnaam – Terugvorderen kosten van Cepina procedure op grond van artikel 1382 B.W. – Rechtsmacht gewone rechtbanken – Aantonen van fout, schade en oorzakelijk verband.

Appellante, een Amerikaanse vennootschap, had beroep gedaan op de Cepina geschillenbeslechtsprocedure met het oog op het bekomen van de overdracht van een .be domeinnaam ingeschreven door een Belgische vennootschap. Appellante won deze procedure en de arbiter beval de overdracht van de domeinnaam.

De toenmalige Cepina procedureregels (versie 2005) bepaalden dat de klager de kosten van de geschillenbeslechtsprocedure droeg. Omdat ze de procedure had gewonnen, wenste appellante deze kosten te verhalen op de verliezende partij en dit voor de gewone rechtbanken en volgens de gemeenrechtelijke regels inzake buitencontractuele aansprakelijkheid. De rechter in eerste aanleg verklaarde de

vordering tot terugbetaling echter ongegrond aangezien appellante zelf het initiatief had genomen om het geschil alternatief te behandelen en daarvan dus alle gevolgen moest dragen.

Het geschil dat aan het Gentse Hof van Beroep werd voorgelegd, betrof dus de vraag of de klager die de kosten van een Cepina procedure heeft gedragen, deze kosten kan verhalen op de verliezende partij op grond van artikel 1382 B.W. mits hij het bestaan van een fout, schade en het oorzakelijk verband tussen beiden aantoonde. Het Hof van Beroep beantwoordde deze vraag bevestigend.

(i) De rechtsmacht van de gewone rechtbanken

Wie een .be domeinnaam registreert, is onderworpen aan de Algemene Voorwaarden van DNS, waarin Cepina als "geschillenbeslechttingsinstelling" wordt erkend. Op het ogenblik dat de Cepina procedure werd gevoerd, bepaalden die Algemene Voorwaarden dat "*het reglement voor de beslechting van geschillen van de gekozen instelling de vergoeding die de klager moet betalen voor de procedure bepaalt*". Het toenmalige Cepina Reglement (versie 2005) bepaalde dat de procedurekosten (erelonen, kosten van Derde Beslisser en administratieve kosten) ten laste van de klager vielen. Inzake de vergoeding van eventuele schade ten gevolge van een onrechtmatige registratie was op het ogenblik van onderhavige zaak nog niets geregeld.

Het Hof van Beroep oordeelde echter dat het betalen van de Cepina kosten niet impliceerde dat appellante deze kosten ook definitief en onherroepelijk te haren laste had genomen. De Algemene Voorwaarden vormden in dat opzicht een louter administratieve regeling en de rechtsmacht van de gewone rechtbanken met betrekking tot de geleden schade was geenszins uitgeput. Vervolgens onderzocht het Hof of de voorwaarden voor buitencontractuele aansprakelijkheid op grond van artikel 1382 B.W. in dit geval waren vervuld.

(ii) Fout

Het Hof benadrukte dat de kwade trouw met betrekking tot de registratie en het gebruik van een domeinnaam reeds voldoende is om te besluiten tot een fout in de zin van artikel 1382 B.W. Een inbreuk op de Wet van 26 juni 2003 betreffende de wederrechtelijke registratie van domeinnamen is niet vereist, evenmin als het bestaan van enige schade.

Met betrekking tot de omstandigheid dat de raadsman van appellante ook voorkwam op de lijst van Cepina arbiters en de schijn van partijdigheid die als gevolg daarvan door geïntimeerde werd opgeworpen, oordeelde het Hof dat er geen enkele aanwijzing was dat de arbiter in strijd met de door hem ondertekende verklaring van onpartijdigheid zou hebben gehandeld. Naar analogie met het systeem van plaatsvervangende rechters, kan een (schijn van) partijdigheid niet uitsluitend daaruit worden afgeleid.

(iii) Schade

Appellante werd verplicht om kosten te maken om op korte termijn de overdracht van de ten onrechte geregistreerde domeinnaam te verkrijgen. Aangezien de betaling van de kosten door appellante geenszins een definitieve aanvaarding daarvan impliceerde, maar louter een administratieve aangelegenheid was, vormden deze kosten door appellante geleden schade.

(iv) Oorzakelijk verband

Noch de omstandigheid dat appellante relatief lang had gewacht om een Belgische domeinnaam te registreren, noch de keuze voor de Cepina procedure in plaats van de procedure in de Wet op het wederrechtelijk registreren van domeinnamen, vormden een fout in hoofde van appellante waardoor het oorzakelijk verband tussen fout en schade zou worden doorbroken.

(v) Conclusie

Het Hof van beroep kende de Cepina procedurekosten toe als schadevergoeding, evenals de gestaafde erelonen en kosten van de raadsman van appellante voor het voeren van de procedure.

Inmiddels zijn de toepasselijke regels gewijzigd. Overeenkomstig artikel 20.1 van het Cepina Reglement (versie 1 januari 2011), vallen de procedurekosten nog steeds automatisch ten laste van de klager. Indien de klager echter de procedure wint, voorziet het huidige artikel 10.k) van de Algemene Voorwaarden van DNS (versie 14 mei 2011) in een terugbetalingsregeling voor de kosten van geschillenbeslechting. Wanneer de arbiter beslist dat de domeinnaamregistratie moet worden doorgehaald of overgedragen, zal DNS de kosten terugbetalen aan de klager en deze nadien zelf terugvorderen van de onrechtmatige domeinnaamhouder.

References

Jurisprudence

- E. CASTINEIRA, "Colloque de Francarbi sur l'éthique dans l'arbitrage. Compte Rendu", *Revue de l'arbitrage* 2012/1, p. 225-232
- F. DE LY, M. FRIEDMAN and L. RADICATI DI BROZOLO "International Law Association International Commercial Arbitration Committee's Report and Recommendations on 'Confidentiality in International Commercial Arbitration'", *Arbitration International* 2012/3, p. 355-396
- S. FINIZIO, W. MILES and K. DAVIES (eds.), *The International Comparative Legal Guide to International Arbitration 2012*, 9th Edition, London, Global Legal Group, July 2012, 522p.
- B. HANOTIAU and A. MOURRE, *'Player's' interaction in International Arbitration*, ICC Publication no. 737, 2012, 180p.

Varia

- **Pepperdine University announces its LL.M. in Dispute Resolution Formatted for European Lawyers and Judges with a 10.000 USD tuition-remission scholarship to a limited number of lawyers and judges.**

Pepperdine University School of Law's Straus Institute for Dispute Resolution announces the LL.M. Program Formatted for European Lawyers and Judges. Law professionals can now participate in the highest ranked dispute resolution program in the United States without leaving their busy practice. Those who cannot dedicate a year to the traditional LL.M. program can participate in a pilot program with weekend courses in London as well as intensive courses in Los Angeles, California. Instructors include many of the nation's and world's leading arbitration and dispute resolution scholars and practitioners, including full-time Pepperdine faculty as well as experienced adjuncts and visiting faculty from other institutions. A variety of courses in the curriculum bear on arbitration subjects and many other courses aimed at specific arenas of conflict. Of course, arbitration courses are only one aspect of the broad-based curriculum.

The Straus Institute is also offering a 10.000 USD tuition-remission scholarship to a limited number of lawyers and judges to be used towards the LL.M. in Dispute Resolution program in London. The program is limited to 15 students. Courses will start January 2013 and conclude January 2014. Additional information can be found at <http://law.pepperdine.edu/straus/academics/europe-llm/>.

- **Upcoming ICC YAF activities (October-November 2012).**

The ICC Young Arbitrators Forum is hosting a series of activities throughout October and November 2012, including an event on "The inherent powers of arbitral tribunals" on 12 October 2012 in Milan and an event in Kiev on 14 November 2012 on "Understanding the Value of Evidence in International Arbitration". This event will precede the Kiev Arbitration Days 2012. More information on the above listed activities, as well a full overview of all ICC YAF activities is available on <http://www.iccwbo.org/training-and-events/young-arbitrator-forum/>.

- **The Fifth Swiss Arbitration Academy Course 2012-2013.**

The Swiss Arbitration Academy (SAA) course consists of four one-week intensive training modules held over the course of one year. Each of the four modules begins on a Thursday morning and ends on a Monday evening. The first module is a refresher "crash" course on all aspects of international arbitration. The three following modules focus on the practice of

arbitration, engaging participants in role plays and pleadings based on a mock case specifically prepared for the SAA. Throughout the four modules, participants benefit from interactive discussions and studies related to all stages of an arbitration proceeding. High profile guest lecturers join the participants and share their wealth of experience. The dates of the modules will be October 2012, and January, April and June 2013. The full program and registration form can be found at <http://www.swiss-arbitration-academy.ch/>.

o **VIAC Germany Road Show (12-16 November 2012) and the VIAC Kiev Arbitration Days (15-16 November 2012).**

From 12 to 16 November 2012, VIAC, in cooperation with the German Institution of Arbitration, will hold a series of presentations in five German cities. The presentations will be in German and a detailed program can be retrieved at http://news.wko.at/Media/9240a453-6945-44e3-ab00-a41fcf3354ac/programm_germany_road_show.pdf.

On 15-16 November 2012 VIAC, in cooperation with the Ukrainian Bar Association, will be hosting the Kiev Arbitration Days on International Commercial and Investment Arbitration. More information is available on http://news.wko.at/Media/9240a453-6945-44e3-ab00-a41fcf3354ac/buklet_arbitration_programm_eng.pdf.

o **ICC Advanced PIDA training on International Commercial Arbitration (3-6 December 2012, Paris).**

ICC is offering an Advanced PIDA Training on International Commercial Arbitration in Paris on 3 to 6 December 2012. The advanced level training provides participants with an in-depth experience and understanding of the ICC Arbitration procedure through the study of a mock case under the 2012 ICC Rules of Arbitration. The complete program and registration form can be retrieved at http://www.iccwbo.org/training-and-events/all-events/events/advanced-pida-training-on-international-commercial-arbitration/?utm_source=Mailing&utm_medium=Email&utm_campaign=PIDADEC2012.